

Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yapılandırıcı Öğretim Yeterliliklerinde Mikro Öğretimin Rolü

Dr. Öğr. Üyesi Serpil ÖZDEMİR

Bartın Üniversitesi, Türkiye

serpilozdemir34@gmail.com

Özet: Bu araştırmanın amacı Türkçe öğretmeni adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliliklerinde mikro öğretimin rolünü belirlemektir. Araştırma, tek grup öntest sontest modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu Batı Karadeniz’de bir üniversitede Türkçe öğretmenliği üçüncü sınıfta okuyan 45 öğrenci oluşturmaktadır. Mikro öğretim uygulamaları okuma eğitimi dersinde yapılmıştır. Araştırma verileri yedi hafta süren uygulama sürecinde, toplam 28 saatlik süreçte toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak Yapılandırıcı Öğrenme ile ilgili Öğretmen Yeterliliği Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek; öğrenci ile ilgili, öğretimi planlama ile ilgili, öğretim süreci ile ilgili ve ölçme ve değerlendirme ile ilgili boyutlar olmak üzere dört boyuttan oluşmaktadır. Bu araştırmada ölçeğin öğretim süreci ile ilgili boyutu kullanılmıştır. Ölçek beşli Likert tipindedir ve 31 maddeden oluşmaktadır. Bu boyutun orijinal çalışmada Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,715 olarak belirlenmiştir. Bu araştırma örneğinde ölçeğin güvenilir olup olmadığının belirlemek üzere yeniden yapılan güvenilirlik analizi sonucunda Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,932 olarak belirlenmiştir. Verilerin analizi alt problemler doğrultusunda betimsel analiz, bağımsız örneklem t testi ve eşleştirilmiş gruplar t testi ile yapılmıştır. Analizler sonucunda Türkçe öğretmeni adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliliklerinin ölçek maddelerine göre öntest ortalamalarının 3,40 ile 4,42 arasında değiştiği, sontest ortalamalarının ise 3,87 ile 4,60 arasında değiştiği görülmüştür. Öğretmen adaylarının uygulama öncesi yapılandırıcı eğitim yeterlik ortalamaları 113,69 iken uygulama sonrası ortalamaları 129,82’ye çıkmıştır. Öntestte öğretmen adayları yapılandırıcı eğitim yapmada orta düzeyde yeterli görünürken sontestte yüksek düzeyde yeterli görünmektedirler. Öğretmen adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliliklerinde mikro öğretim uygulamaları öncesinde ve sonrasında cinsiyete göre anlamlı bir fark görülmemiştir. Bu sonuçlar mikro öğretimin yapılandırıcı öğretim yeterliliği geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir. Öğretmen yetiştirmede etkili bir yöntem olarak mikro öğretimin kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Türkçe öğretmeni adayları, Yapılandırıcı öğretim yeterliliği, Mikro öğretim.

The Role of Micro Teaching in Constructivist Teaching Competency of Prospective Turkish Teachers

Abstract: The aim of this study is to determine the role of micro teaching in constructivist teaching competencies of Turkish teacher candidates. The research was carried out in the one group pretest-posttest model. The study group consisted of 45 students studying Turkish teaching in a university in Western Black Sea. Micro teaching practices were conducted in reading education courses. The research data were collected during the seven-weeks implementation period and total 28-hours lessons. Teachers’ Sufficiency Scale in Relation to Constructivist Learning was used as data collection tool. The scale consists of four dimensions as related to the students, curriculum planning, education process, and measurement and evaluation. In this research, the scale’s teaching process dimension was used. The scale is five-point Likert type and consists of 31 items. The Cronbach Alpha reliability coefficient of the original study was 0.715. In this study, Cronbach Alpha reliability coefficient was determined to be 0.932 as a result of the re-performed reliability analysis to determine whether the scale was reliable or not. The data were analyzed by descriptive analysis, independent sample t-test and paired groups t-test according to sub-problems. As a result of the analyzes, it was seen that the pre-test average of the Turkish teacher candidates ranged between 3.40 and 4.42, and the posttest ranged from 3.87 to 4.60 according to the scale items. While prospective teachers’ competencies of constructivist education mean was 113.69 in the pre-test, the mean increased to 129.82 in the post-test. In the pre-test, prospective teachers were seen to be moderately adequate in constructivist education, but high at the post-test. There were no significant differences in the constructivist teaching competencies of prospective teachers according to gender before and after micro teaching. These results show that micro teaching is effective in developing constructive teaching competency. Micro teaching is recommended as an effective method for constructive teacher training.

Keywords: Prospective Turkish teachers, Constructivist teaching competency, Micro teaching.

1. Giriş

Türkçe öğretiminde 2004'e kadar davranışçı kuram etkili olmuştur. 2005'te öğretim programlarında yapılan değişikliklerle yapılandırıcı kurama dayalı olarak öğretim planlamıştır. Öğretim planlarındaki değişiklikler ders kitaplarını, dersin işleniş sürecini, ölçme ve değerlendirmeyi önemli ölçüde etkilemiştir. Davranışçı anlayış bilginin kişiden bağımsız olarak var olduğunu, uygun uyarıcı, tepki ve pekiştirmeyle her öğrencinin aynı bilgiyi alabileceğini varsaymıştır. Bu varsayımın sonucunda öğretmenler bilgiyi aktaran kişi olarak görülmüştür. Yapılandırıcı öğrenme bilginin nesnel bir gerçeklik olmadığını, her bireyin bilişsel süreçleri içinde deneyim ve gözlemlere dayalı olarak yapılandığını kabul etmektedir (Özdemir, 2019, 15). Bu anlayış öğretmenden beklentileri de değiştirmiştir. Öğretmen bilgi aktaran değil öğrenmeyi öğreten kişidir. Öğretmenin yeni rolü, öğrencinin önbilgilerini harekete geçirmek, etkinliklerle bilginin zihinde yapılmasına rehberlik etmektir.

Türkçe öğretmeni adaylarının eğitim anlayışındaki değişimi benimsemelerinin ilk adımı eğitim fakültelerindeki özel öğretim yöntemleri, dinleme eğitimi, konuşma eğitimi, okuma eğitimi, yazma eğitimi gibi uygulamalı derslerde yapılandırıcı öğretime yönelik planlamalar yapmalarını ve uygulamalarını sağlamaktır. Öğretmenlik becerilerinin kazandırılmasında etkili olduğu kabul edilen yöntemlerden biri mikro öğretimdir.

Mikro öğretim, öğretmenlerin belirli görevleri başarmasını sağlamak, uygulamaların sonuçlarını dönütler yoluyla sınamasını kolaylaştırmak amacıyla doğal sınıf ortamındaki güçlükleri azaltan, olabildiğince gerçeğe uygun bir ortamda öğretmen adayı yetiştiren bir tekniktir (Demirel, 1994, 67). Bu teknikle öğretmen adaylarının kuram ile uygulama arasında ilişki kurmalarını sağlamak (Skuja, 1990, 49) amaçlanmaktadır. Mikro öğretim tekniğinde; hedefler, davranışlar, beceriler, öğretim süreci ve bu süreçte yer alan öğrenci sayısı sınırlandırılarak öğretim yapılmaktadır (Allen, 1980, 148).

Mikro öğretimin öğretmen adaylarının tamamlayıcı ölçme-değerlendirme tekniklerine yönelik okuryazarlık düzeylerinin gelişmesinde (Tünkler ve Güven, 2019), sınıf yönetimi inanç ve tutumlarının gelişmesinde (Arsal, 2015), öğretmenlik becerilerinin gelişmesinde etkili olduğunu gösteren araştırmalar bulunmaktadır (Bilen 2014; Duban ve Kurtdede Fidan, 2015; Görgen, 2003; Karadağ ve Akkaya, 2013; Kazu, 1996; Kılıç, 2010; Küçüköğlü vd. 2012; Külahçı, 1994; Özdemir, 2016; Şen, 2009).

Bu araştırmanın amacı Türkçe öğretmeni adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliklerinin gelişmesinde mikro öğretimin etkisini belirlemektir. Araştırmanın problem cümlesi "Türkçe öğretmeni adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliklerinde mikro öğretim uygulamalarının etkisi nasıldır?" şeklinde belirlenmiştir. Araştırma şu alt problemler çerçevesinde ele alınmıştır:

1. Öğretmen adaylarının mikro öğretim öncesinde ve sonrasında yapılandırıcı öğretim yeterlikleri nasıldır?
2. Öğretmen adaylarının mikro öğretim öncesinde ve sonrasında yapılandırıcı öğretim yeterlikleri cinsiyete göre anlamlı farklar göstermekte midir?
3. Öğretmen adaylarının mikro öğretim sonrasında yapılandırıcı öğretim yeterliklerinde anlamlı bir fark var mıdır?

2. Yöntem

Araştırma, tek grup öntest sontest modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu Batı Karadeniz'de bir üniversitede Türkçe öğretmenliği üçüncü sınıfta okuyan 45 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri toplama aracı olarak Karadağ (2007) tarafından geliştirilen Yapılandırıcı Öğrenme ile ilgili Öğretmen Yeterliliği Ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin bu çalışmada kullanılmasına yönelik izin alınmıştır. Ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesinde okuyan 712 öğretmen adayı ile yapılmıştır. Ölçek; öğrenci ile ilgili boyutlar, öğretimi planlama ile ilgili boyutlar, öğretim süreci ile ilgili boyutlar ve ölçme ve değerlendirme ile ilgili boyutlar olmak üzere dört boyuttan oluşmaktadır. Bu çalışmada ölçeğin öğretim süreci ile ilgili boyutu kullanılmıştır. Bu boyutun orijinal çalışmada Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,715 olarak belirlenmiştir. Bu araştırma örnekleminde ölçeğin güvenilir olup olmadığını belirlemek üzere yeniden yapılan güvenilirlik analizi sonucunda Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı 0,932 olarak belirlenmiştir. Ölçek 5'li Likert tipi bir ölçektir. 1=Hiçbir zaman, 2=Nadiren, 3=Bazen, 4=Genellikle, 5=Her zaman şeklinde puanlanmaktadır.

Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 155'tir. 31-72 arası zayıf, 72,1-114 arası orta, 114,1-155 arası yüksek düzeyde yeterlik puanlarını göstermektedir.

Mikro öğretim uygulamaları okuma eğitimi dersinde yapılmıştır. Uygulamalar yedi hafta, toplam 28 saat sürmüştür.

Araştırmanın birinci alt problemi betimsel analizle, ikinci alt problemi bağımsız gruplar t testiyle, üçüncü alt problemi eşleştirilmiş gruplar t testiyle ele alınmıştır. Verilerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek üzere maddelerin standart sapma, çarpıklık ve basıklık katsayılarına bakılmıştır. Tüm katsayıların +/-1 arasında olduğu görülmüştür. Buna dayanarak verilerin normal dağılım gösterdiği sonucuna varılmıştır. Bu sonuca göre analizler parametrik testlerle yapılmıştır.

3. Bulgular

Öğretmen adaylarının mikro öğretim öncesinde ve sonrasında yapılandırıcı öğretim yeterliklerinin nasıl olduğunu belirlemeye yönelik olan ilk alt problemin betimsel analiz sonuçları Tablo 1'de görülmektedir.

Tablo 1

Öğretmen Adaylarının Mikro Öğretim Öncesinde ve Sonrasında Yapılandırıcı Öğretim Yeterlikleri

Maddeler	Öntest Ortalama	Sontest Ortalama
Öğrencilerin derse karşı ilgisini çekebilirim.	3,87	4,18
Öğrencileri hedef ve davranışlardan haberdar edebilirim.	3,87	4,22
Öğrencilerin konuları öğrenmeleri için fırsat ve zaman verebilirim.	4,42	4,60
Ders konularını gerçek olaylarla bağdaştırabilirim.	3,96	4,33
Tanımlara uygun örnekler verebilirim.	4,11	4,42
Bilgiyi öğrencilerin fiziksel etkinliklerini kullanarak verebilirim.	3,67	4,16
Bilgiyi öğrencilerin zihinsel etkinliklerini kullanarak verebilirim.	3,73	4,16
Öğrenme-öğretme sürecine öğrencinin yakın çevresini de katabilirim.	3,40	3,93
Öğrendiği bilgileri hayatının kesitleri ile birleştirebilirim.	3,87	4,42
Öğrenme-öğretme sürecini zamana yayabilirim.	4,13	4,38
Öğrencileri farklı ve yeni bir şeyler ortaya koymak için destekleyebilirim.	4,31	4,51
Öğrencilerin bireysel farklılıklarından yararlanabilirim.	3,91	4,27
Öğrencileri derse karşı güdüleyebilirim.	4,04	4,44
Etkinliklerde bütün öğrencilere görev verebilirim.	3,64	4,07
Öğrencilerin etkinlikler esnasında bağımsız hareket etmelerine olanak verebilirim.	3,38	3,87
Öğrencilerin düşüncelerinden yararlanabilirim.	4,11	4,38
Derslerde alternatif öğretim yöntemler kullanabilirim.	3,93	4,20
Öğrencilerin konuları anlayış biçimlerini ortaya çıkarabilirim.	3,67	4,22
Öğrencilere bireylerin farklı düşünceleri olduğunu kavratılabilirim.	4,18	4,40
Öğrencilerin kendi aralarında sorular sormalarını sağlayabilirim.	3,73	4,29
Öğrencilerin derste aktif rol almalarını sağlayabilirim.	3,98	4,36
Sınıfta otoritemi sağlayabilirim.	4,16	4,56
Öğrencilerin sorumluluk duygularını geliştirici etkinliklerde bulunabilirim.	3,93	4,33
Sınıfta tartışma grupları oluşturabilirim.	3,69	4,27
Öğrencileri konular arasında ilişki kurmalarına yönlendirebilirim.	3,89	4,42
Konular ve dersler arasında bağlantı kurabilirim.	4,16	4,51
Öğrencilerin ilgilerini çekici yöntemler uygulayabilirim.	4,00	4,38
Öğrenciyi derse karşı cesaretlendirebilirim.	4,20	4,60
Öğretim materyallerini etkili olarak kullanabilirim.	4,04	4,38
Öğrencilere hazır bilgi verebilirim.	3,78	4,29
Öğrenme-öğretme sürecinde sade, anlaşılır ve akıcı bir dil kullanabilirim.	4,09	4,51

Tablo 1'de görüldüğü gibi öntest ortalamaları 3,40 ile 4,42 arasında değişmektedir. Sontest ortalamaları ise 3,87 ile 4,60 arasında değişmektedir. Bu ortalamalar öğretmen adaylarının öntestte

bile kendilerini genellikle yeterli düzeyde gördüklerini göstermektedir. Öntest ortalamalarına göre öğretmen adaylarının kendilerini en zayıf hissettikleri 3 madde “Öğrencilerin etkinlikler esnasında bağımsız hareket etmelerine olanak verebilirim.” ($\bar{X}=3,38$), “Öğrenme-öğretme sürecine öğrencinin yakın çevresini de katabilirim.” ($\bar{X}=3,40$) ve “Etkinliklerde bütün öğrencilere görev verebilirim.” ($\bar{X}=3,64$) maddeleridir. Aynı maddeler sonteste de öğrencilerin kendilerini en zayıf hissettikleri maddelerdir. En güçlü hissettikleri maddeler ise “Öğrencilerin konuları öğrenmeleri için fırsat ve zaman verebilirim.” ($\bar{X}=4,42$), “Öğrencileri farklı ve yeni bir şeyler ortaya koymak için destekleyebilirim.” ($\bar{X}=4,31$) ve “Öğrenciyi derse karşı cesaretlendirebilirim.” ($\bar{X}=4,20$) maddeleridir.

Sonteste en güçlü hissettikleri maddeler “Öğrencilerin konuları öğrenmeleri için fırsat ve zaman verebilirim.” ($\bar{X}=4,60$), “Öğrenciyi derse karşı cesaretlendirebilirim.” ($\bar{X}=4,60$) ve “Sınıfta otoritemi sağlayabilirim.” ($\bar{X}=4,46$) maddeleridir. Öntestten farklı olarak sonteste öğretmen adaylarının sınıfta otorite sağlama konusunda daha özgüvenli oldukları dikkati çekmektedir.

Araştırmanın ikinci alt problemi öğretmen adaylarının mikro öğretim öncesinde ve sonrasında yapılandırıcı öğretim yeterliklerinin cinsiyete göre anlamlı farklar gösterip göstermediğini belirlemeye yöneliktir. Bu amaçla yapılan analiz sonuçları Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2

Mikro Öğretim Öncesinde ve Sonrasında Yapılandırıcı Öğretim Yeterliklerinin Cinsiyete Göre Farkı

	Cinsiyet	N	\bar{X}	S	sd	t	p
Mikro öğretim Öncesi	Kız	34	113,8235	12,56853	43	,128	,899
	Erkek	11	113,2727	11,84982			
Mikro öğretim Sonrası	Kız	34	130,6176	13,25511	43	,672	,505
	Erkek	11	127,3636	16,07030			

Mikro öğretim öncesinde kız ve erkek öğrencilerin ortalamaları neredeyse birbirinin aynısıdır. Dolayısıyla istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur $t(43)=.128$, $p>.05$. Mikro öğretim sonrasında kız öğrencilerin ortalama puanlarında yaklaşık 17 puanlık artış olduğu, erkek öğrencilerin ise 14 puanlık artış olduğu görülmektedir. Mikro öğretim sonrasında da puanlar arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı görülmektedir $t(43)=.672$, $p>.05$. Bu bulgu öğretmen adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliklerinin cinsiyete göre farklılaşmadığını göstermektedir.

Öntest-sontest arasındaki puan farklarının istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek üzere eşleştirilmiş gruplar t testi yapılmıştır. Bu testle araştırmanın üçüncü alt problemi olan “Öğretmen adaylarının mikro öğretim sonrasında yapılandırıcı öğretim yeterliklerinde anlamlı bir fark var mıdır?” sorusuna da cevap aranmıştır. Yapılan analiz sonucu Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3

Yapılandırıcı Öğretim Yeterlikleri Öntest Sontest Farkı

	N	\bar{X}	S	sd	t	p
Öntest	45	113,69	12,27	44	8,05	,000
Sontest	45	129,82	13,87			

Mikro öğretim uygulamaları sonrasında öğretmen adaylarının yapılandırıcı eğitim yeterliklerinde anlamlı bir artış olduğu görülmektedir $t(44)=8,05$, $p<.01$. Öğretmen adaylarının uygulama öncesi yapılandırıcı eğitim yeterlik ortalamaları $\bar{X}=113,69$ iken uygulama sonrası ortalamaları $\bar{X}=129,82$ ’ye çıkmıştır. Ölçekten alınabilecek 72,1-114 arası puanlar orta düzeyde yeterliği, 114,1-155 arası yüksek düzeyde yeterliği göstermektedir. Önteste öğretmen adayları yapılandırıcı eğitim yapmada orta düzeyde yeterli görünürken sonteste yüksek düzeyde yeterli görünmektedirler. Bu bulgu öğretmen adaylarının yapılandırıcı eğitim yapma yeterliklerinde mikro öğretim uygulamalarının önemli bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir.

4. Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Bu araştırma Türkçe öğretmeni adaylarının yapılandırıcı öğretim yeterliklerinde mikro öğretimin rolünü belirlemek üzere yapılmıştır. Ön test-son test kontrol grupsuz yöntemle yapılan araştırma sonucunda mikro öğretimin yapılandırıcı öğretim yeterliklerini geliştirmede etkili olduğu, yapılandırıcı öğretim yeterliklerinde cinsiyete göre anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Bu sonuç mikro öğretimin öğretmenlik becerilerini geliştirmede etkili olduğunu gösteren araştırmalarla örtüşmektedir (Bilen

2014; Duban ve Kurtdede Fidan, 2015; Görgen, 2003; Karadağ ve Akkaya, 2013; Kazu, 1996; Kılıç, 2010; Küçüköğlü vd. 2012; Külahçı, 1994; Özdemir, 2016; Şen, 2009).

Öğretmen adayları özellikle; öğrencilerin etkinlikler esnasında bağımsız hareket etmelerine olanak verme, bütün öğrencilere görev verme gibi sınıf yönetimi ile ilgili konularda kendilerini daha az yeterli görmekte. Ancak yapılan uygulamalar öğretmen adaylarının zayıf yönlerini keşfetmelerini ve kendilerini geliştirmelerini sağlamıştır. Sınıf yönetimi becerisi deneyim gerektirmektedir. Mikro öğretim uygulamaları öğretmen adaylarının henüz gerçek öğrencilerle karşılaşmadan deneyim kazanma şansı bulabilecekleri ilk adımdır. Arsal (2015) mikro öğretimin öğretmen adaylarının sınıf yönetimine ilişkin inançlarını geliştirdiğini belirlemiştir. Bu sonuçlar uygulamalı derslerde mikro öğretim tekniğinin kullanılması gerektiğini göstermektedir. Öğretmen adaylarının dersi planlaması, plana uygun şekilde yürütebilmesi, kazanıma uygun ölçme ve değerlendirme araçları geliştirmesi, topluluk karşısında heyecanını kontrol edebilmesi, zamanı plana uygun şekilde kullanabilmesi gibi öğretmenlik becerileri geliştirmede mikro öğretim uygulamalarından yararlanılmalıdır.

Bu araştırmada yapılandırıcı öğretim yeterliklerini geliştirmede mikro öğretimin rolü öğretmen adaylarının algıları üzerinden belirlenmiştir. Başka bir araştırmada öğretmen adaylarının algıladıkları yapılandırıcı öğretim yeterlikleri ile gösterdikleri öğretim davranışlarının uyumu incelenebilir.

KAYNAKLAR

- Allen, D. W. (1980). Micro-teaching: a personel review. *British Journal of Teacher Education*, 6 (2), 147-151.
- Arsal, Z. (2015). Mikro öğretimin öğretmen adaylarının sınıf yönetimi inançlarına etkisi. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10 (3), 137-150.
- Bilen, K. (2014). Mikro öğretim tekniği ile öğretmen adaylarının öğretim davranışlarına ilişkin algılarının belirlenmesi. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(1), 181-203.
- Çeliksoy, M. A. (1996). *Hentbolde teori ve uygulama*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Demirel, Ö. (1994). *Genel öğretim yöntemleri*. Ankara: Şafak Matbaacılık Tic. Ltd. Şti.
- Duban, N. ve Kurtdede Fidan, N. (2015). Öğretmen adaylarının mikro-öğretim uygulamalarına bakışı. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(41), 949-959.
- Fernandez, M.L. (2005). Learning through microteaching lesson study in teacher preparation. *Action in Teacher Education*, 26(4), 37-47.
- Görgen, İ. (2003). Mikroöğretim uygulamasının öğretmen adaylarının sınıfta ders anlatımına ilişkin görüşleri üzerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24, 56-63.
- Karadağ, E. (2007). Yapılandırıcı öğrenme ile ilgili öğretmen yeterliliği ölçeğinin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik analizleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 7(1), 153-175.
- Karadağ, R. ve Akkaya, A. (2013). İlk okuma yazma öğretimi dersinde mikro öğretim uygulamalarına ilişkin öğretmen adaylarının görüşleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 14 (2), 39-59.
- Kazu, H. (1996). *Öğretmen yetiştirmede mikro öğretim yönteminin etkililiği*. (Fırat Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Örneği). Yayınlanmamış Doktora Tezi. Fırat Üniversitesi, Elazığ.
- Özdemir, S. (2016). Dinleme eğitimi özyeterliliğini geliştirmede mikro öğretimin rolü. *VIII. Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi*, 5-8 Mayıs, 2016, Çanakkale. (s. 2483-2496).
- Özdemir, S. (2019). Kuramdan uygulamaya Türkçe ders kitabı incelemeleri. Ankara: Anı yayınları.
- Skuja, R. V. (1990). Pupil experience: A hands-on approach to micro-teaching. *Singapore Journal of Education*, 11(1), 49-56.
- Şen, A. İ. (2009). A Study on the Effectiveness of Peer Microteaching in a Teacher Education Program. *Education and Science*, 34(151), s. 165-174.

Tünkler, V. ve Güven, C. (2019). Mikroöğretim uygulamasının öğretmen adaylarının tamamlayıcı ölçme-değerlendirme tekniklerine yönelik okuryazarlık düzeylerine etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(2), 541-564. doi: 10.16986/HUJE.2018043466.